

Η κυκλοφορία ατόμων με ειδικές ανάγκες (κεφ.20)

20.1 Γενικά.

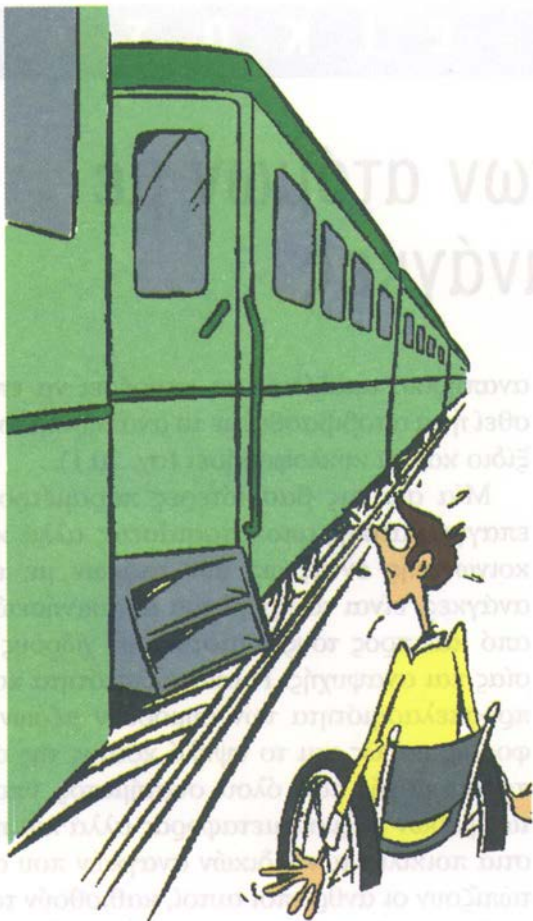
Τα προβλήματα μετακινήσεως που αντιμετωπίζουν καθημερινά τα Άτομα με Ειδικές Ανάγκες (ΑΜΕΑ), συντελούν συχνά στην απομόνωση τους και δυσχεραίνουν τις προσπάθειες τους να ζήσουν μία φυσιολογική ζωή.

Στη χώρα μας, η πολεοδομική οργάνωση και ο σχεδιασμός του αστικού χώρου εμποδίζουν και συχνά αποκλείουν την κοινωνική ενσωμάτωση των ατόμων με ειδικές ανάγκες (δικαίωμα στη μόρφωση, στην εργασία, στην ψυχαγωγία).

(σχ. 20.1).

Στις θέσεις σταθμεύσεως για άτομα με ειδικές ανάγκες, πρέπει να αφήνετε ένα μέτρο τουλάχιστον απόσταση γύρω από το αναπηρικό αυτοκίνητο προκειμένου ο οδηγός (άτομο με αναπηρικό αμαξίδιο) να μπορέσει να επιβιβασθεί ή να αποβιβασθεί με το αναπηρικό του αμαξίδιο και να κυκλοφορήσει (σχ. 20.1).

Σχ. 20.2

Τα δημόσια μέσα μεταφοράς πρέπει να παρέχουν πρόσβαση στα άτομα με ειδικές ανάγκες.

Μία από τις βασικότερες παραμέτρους της επαγγελματικής αποκατάστασης αλλά και της κοινωνικής εντάξεως των ατόμων με ειδικές ανάγκες, είναι το πρόβλημα μετακινήσεως τους από και προς τους αντίστοιχους χώρους εργασίας και αναψυχής. Η ακαταλληλότητα και η μη προσπελασιμότητα των δημοσίων μέσων μεταφοράς, καθώς και το υψηλό κόστος της άμεσης προσαρμογής του όλου συστήματος υποδομής των μέσων μαζικής μεταφοράς αλλά και η τεράστια ποικιλία των ειδικών αναγκών που αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι αυτοί, καθιστούν το ιδιωτικό αυτοκίνητο την κύρια άμεση δυνατότητα **Τα δημόσια μέσα μεταφοράς πρέπει να παρέχουν πρόσβαση στα άτομα με ειδικές ανάγκες.**

ενσωματώσεως τους στο κοινωνικό και επαγγελματικό περιβάλλον (σχ. 20.2).

Ένα άτομο που έχει την ευκαιρία να μπει στο αυτοκίνητο του και να πραγματοποιήσει μία διαδρομή από πόρτα σε πόρτα, όποτε το θελήσει, έχοντας την ικανότητα ενδιαμέσων στάσεων ή αλλαγών της πορείας του, προφανώς έχει τη μέγιστη πιθανότητα να λάβει όσο το δυνατόν περισσότερα από αυτά που η κοινωνία προσφέρει, αναφορικά με την κοινωνική ζωή, την επαγγελματική ένταξη και αποκατάσταση και τη διασκέδαση. Επί πλέον, όταν έχει ικανοποιήσει τις βασικές του ανάγκες μετακινήσεως, θα μπορεί να συμμετάσχει σε δράσεις και ενέργειες από τις οποίες είχε αποκλεισθεί επί μακρό λόγω της μειωμένης ικανότητας μετακινήσεως του.

Βασική προϋπόθεση για να καταστεί ένα άτομο με ειδικές ανάγκες υποψήφιος οδηγός είναι η ύπαρξη σχετικού πλαισίου καθοδηγήσεως-υποστηρίξεώς του, που περιλαμβάνει πληροφόρηση επί των σχετικών διαδικασιών, εκτίμηση των ικανοτήτων του και υπόδειξη του σχετικού εξοπλισμού προσαρμογής του αυτοκινήτου του, που τυχόν έχει ανάγκη, αξιολόγηση του εξοπλισμού αυτού και διδασκαλία οδήγσεως (σχ. 20.3).

20.2 Εάν είσθε υποψήφιος οδηγός-άτομο με ειδικές ανάγκες.

Εάν είσθε υποψήφιος οδηγός με λειτουργικό έλλειμμα (κινητική αναπηρία), σας χρειάζεται ένα αυτοκίνητο ειδικά διασκευασμένο κατά περίπτωση. Στο κέντρο Αξιολογήσεως Ικανότητας και Προετοιμασίας Οδηγήσεως για άτομα με ειδικές ανάγκες "ΗΝΙΟΧΟΣ" του Εθνικού Ιδρύματος Αποκαταστάσεως Αναπήρων (Υπουργείο Υγείας & Πρόνοιας), παρέχονται οι παρακάτω υπηρεσίες:

- 1) Εκτιμάται η ικανότητα για οδήγηση, με τη βοήθεια τεχνικών βοηθημάτων και διασκευών των αυτοκινήτων, κατά περίπτωση.
- 2) Υποδεικνύονται τα απαιτούμενα ειδικά τεχνικά βοηθητικά μέσα και τις διασκευές των αυτοκινήτων.
- 3) Χορηγείται στους υποψήφιους οδηγούς-άτομα με ειδικές ανάγκες και στους οδηγούς -άτομα με ειδικές ανάγκες με κινητικά προβλήματα έγκυρη, έγγραφη γνωμοδότηση, περί της εκτιμήσεως της ικανότητας οδήγσεως τους.

Σύμφωνα με την Κοινοτική Οδηγία 439/91, στην οποία έχει προσαρμοσθεί η ελληνική νομοθεσία (Π.Δ. 155/14-6-96) προβλέπεται ότι: ο υποψήφιος οδηγός - ΑΜΕΑ (άτομο με ειδικές ανάγκες) με κινητικά ελλείμματα (κάθε είδους και αιτίας), πρέπει οδηγώντας να εκτελεί τις ίδιες λειτουργίες με τον οδηγό που δεν έχει κινητικά ελλείμματα. Ο υποψήφιος οδηγός-άτομο με ειδικές ανάγκες θα πρέπει να συμμορφώνεται πλήρως με τους κανονισμούς οδικής κυκλοφορίας, γιατί η μειωμένη ικανότητα ασφαλούς χειρισμού του οχήματος είναι σε κάθε περίπτωση επικίνδυνη.

Επισημαίνεται ότι λόγω του λειτουργικού ελλείμματος, που τυχόν έχει ο υποψήφιος οδηγός-άτομο με ειδικές ανάγκες, σε σχέση με τους υπόλοιπους οδηγούς, θα πρέπει με τις κατάλληλες διασκευές να ελέγχει πλήρως και ασφαλώς το όχημα του.

Επισημάνσεις.

1) Οι ράμπες σε όλα τα πεζοδρόμια αποτελούν τις μόνες *διαβάσεις* για τα άτομα που χρησιμοποιούν αναπηρικό αμαξίδιο ή έχουν κινητικά προβλήματα.

Η παράνομη στάθμευση αυτοκινήτων επάνω στις ράμπες προσβάσεως στα πεζοδρόμια αποτελεί κατάφωρη παραβίαση των δικαιωμάτων τους στη μετακίνηση και γενικά στην ένταξη και την κοινωνική ενσωμάτωση τους (σχ. 20.4).

2) Η *κατάληψη χώρου* που χρησιμοποιείται αποκλειστικά για στάθμευση αυτοκινήτου ατόμου με

ειδικές ανάγκες έχει ως συνέπεια να αποκλείει τη δυνατότητα του αναπήρου να διεκπεραιώσει ζωτικές του ανάγκες (σχ. 20.5).

3) Όταν ο οδηγός οχήματος δεν σέβεται τις σημάνσεις που απαιτεί ο **Κ.Ο.Κ.** (σχ. 20.6), δημιουργεί προβλήματα στους άλλους οδηγούς, στους πεζούς και ακόμα μεγαλύτερα σε αυτούς που είναι άτομα με ειδικές ανάγκες (άτομα με αναπηρικό αμαξίδιο, τυφλούς κ.ά.).

4) Η παντελής έλλειψη σωστής οδικής συμπεριφοράς κάποιων οδηγών αυτοκινήτων οδηγεί τα άτομα με ειδικές ανάγκες (άτομα με αναπηρικό αμαξίδιο) και όχι μόνο σε απελπισία και αγανάκτηση (σχ. 20.7).

